

A királyi tisztviselőnek nem volt hite. Hitt viszont valakiben, akinek híre terjedt, és aki sokak szerint csodákra képes, mert a fia miatt szükségét szenvedett. Mit tud ezzel az emberrel Jézus kezdeni? Rábízta a fiára. A fia, aki meggyógyul, fogja rávezetni őt és házanépét a hitre. Aki meggyógyul, pedig már halálán van. Ezt az embert és környezetét először Jézus jól leszűrja: „Hacsak jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek”, mert talán látta, hogy pont erre a leszűrésre van szükségük. És igen, a királyi ember ekkor meglátja benne, az egyszerű emberben a magasabbat, az Urat: Gyere, Uram, mert... A másoknak azt mondja: „a te hited meggyógyított”. A harmadiknak azt: „nyílj meg!, – hiszen minden itt van, ami képes meggyógyítani, ami egészségessé tud tenni téged”. A negyediknek, a századosnak, akinek már van hite, semmit sem kell mondania, hiszen az látja a valóságot: vannak felette hatalmak, erők, tekintélyek, melyek képesek a világában megnyilvánulni olyan mértékben, ahogy ő megnyílik számukra, vagy ha ez még lehetetlen számára, akkor talál valakit, aki erre már megnyílt. És a csoda éppen ez: megnyílni arra, majd megnyilvánítani azt, ami láthatatlanul, de tapasztalhatóan itt van, hogy segítse és növelje azt, ami eddig be volt zárva; ami csonka-bonka volt, hogy teljessé válhasson; ami sötétben volt, hogy világosságra kerülhessen; és az addig bármilyen szinten éhező, hogy jóllakhasson.

Hogy állok ezekkel az életemben? A Jézus küldte szent Lélek ma, itt mit mond nekem, hogy felébresszen a valóságra? És tényleg, egyáltalán, eljött-e már és mondott-e valamit nekem, vagy ha kérem „csak” az írásra mutatna: olvasd! Jn.4,43-54

Vagy netán már semmit sem kell mondania csak egyszerűen, természetesen megnyilvánulnia?

Farkas István, Budapest